

ERHVERVSANKENÆVNET

ÅRSBERETNING 2020

INDLEDNING

Hermed aflægger Erhvervsankenævnet beretning for nævnets virksomhed i året 2020.

Beretningen indeholder i kapitel 1 formandskabets redegørelse for nævnets almindelige forhold. En fortegnelse over Erhvervsankenævnets medlemmer og sekretariat findes i kapitel 2. På grundlag af loven og bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet og den praksis, der har udviklet sig siden etableringen af nævnet den 1. januar 1988, indeholder kapitel 3 en beskrivelse af nævnets særlige organisatoriske forhold og grænserne for nævnets kompetence. Resuméer af de afsagte kendelser findes i kapitel 4. Statistiske oplysninger om ankenævnets afsluttede sager findes i kapitel 5. I kapitel 6 findes direkte links til Lov om Erhvervsankenævnet samt lovbemærkningerne til den oprindelige lov herom og bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet. I kapitel 7 findes en fortegnelse over relevante love, som giver Erhvervsankenævnet kompetence til at behandle visse sager.

1. FORMANDSKABETS BERETNING.....	5
2. ERHVERVSANKENÆVNETS SAMMENSÆTNING	6
3. SAGSBEHANDLINGEN I ERHVERVSANKENÆVNET	9
3.1 Ankenævnets organisation.....	9
3.2 Ankenævnets kompetence.....	10
3.3 Indgivelse af klager	11
3.4 Sagens forberedelse.....	12
3.5 Sagens afgørelse.....	13
4. ERHVERVSANKENÆVNETS PRAKSIS.....	15
4.1. Selskabsloven	15
Kendelse af 17. februar 2020 – j.nr.: 19/06069 Finanstilsynet afviste at indkalde til generalforsamling i et forsikringselskab.....	15
Kendelse af 24. februar 2020 – j.nr.: 19/05039 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke for klagers adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber mv.	15
Kendelse af 24. februar 2020 – j.nr.: 19/04011 Erhvervsstyrelsens afgørelse om ikke at slette en registrering af en legal ejer i et selskab. ...	16
Kendelse af 25. februar 2020 – j.nr.: 19/04608 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at oversende selskaber til tvangsopløsning samt om afvisning på genoptagelse.	16
Kendelse af 26. marts 2020 – j.nr.: 19/05421 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke for klagers adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber mv.	17
Kendelse af 27. marts 2020 – j.nr.: 19/03011 Erhvervsstyrelsens påbud om inddrivelse af lån ydet af et selskab til tredjemand's erhvervelse af kapitalandele i selskabet.	18
Kendelse af 31. marts 2020 – j.nr.: 19/06088 Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af stiftelse af selskab.....	18
Kendelse af 29. maj 2020 – j.nr.: 18/09561 Erhvervsstyrelsen afviste at slette en registrering af en ledelsesændring i et selskab og afviste endvidere at spærre for fremtidige registreringer på selskabet.	19

Kendelse af 10. juli 2020 – j.nr.: 19/03527 Erhvervsstyrelsens påbud om inddrivelse af lån ydet af selskabet til tredjemands erhvervelse af anparter i selskabet samt påbud om revision af selskabets to kommende årsregnskaber.	19
Kendelse af 20. oktober 2020 – j.nr.: 20/03483 Erhvervsstyrelsen afviste at udslette en ledelsesregistrering administrativt.	20
Kendelse af 26. oktober 2020 – j.nr.: 18/09688 Erhvervsstyrelsen afviste at udslette en række registreringer foretaget i forskellige selskaber, ligesom styrelsen afviste at spærre for fremtidige registreringer på selskaberne.....	21
Kendelse af 4. november 2020 – j.nr.: 19/08291 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke for et selskabs adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk.....	22
Kendelse af 21. december 2020 – j.nr.: 19/06678 Erhvervsstyrelsens afgørelse om registrering af en af likvidator anmeldt revisorændring i et forsikringsselskab.....	23
4.2 Hvidvaskloven.....	24
Kendelse af 28. januar 2020 – j.nr.: 19/07390 Finanstilsynets afgørelser om afslag på aktindsigt i materiale relateret til Finanstilsynets undersøgelse af transaktioner i en bankafdeling.	24
Kendelse af 14. februar 2020 – j.nr.: 19/08174 Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i en tilsynssag.	24
Kendelse af 8. juni 2020 – j.nr.: 20/03340 Finanstilsynets afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i materiale relateret til Finanstilsynets undersøgelse af transaktioner i en bankafdeling.	25
Kendelse af 15. oktober 2020 – j.nr.: 20/08003 Finanstilsynets afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i oplysninger relateret til undersøgelse af transaktioner i en bankafdeling.	26
4.3 Lov om finansiel virksomhed	28
Kendelse af 3. juni 2020 – j.nr.: 19/03551 Finanstilsynets afgørelse om, at en påtænkt kollektiv beslutning om ændring af pensionsprodukt i en pensionskasse var være i strid med god skik for forsikringsdistributører.	28
Kendelse af 3. juni 2020 – j.nr.: 19/03831 Finanstilsynets afgørelse om, at en påtænkt kollektiv beslutning om ændring af pensionsprodukt i en pensionskasse var være i strid med god skik for forsikringsdistributører.	29

Kendelse af 16. september 2020 – j.nr.: 20/07592 Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i korrespondance mellem Finanstilsynet og det britiske Financial Conduct Authority.	30
Kendelse af 18. december 2020 – j.nr.: 20/11669 Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i en banks revisionsprotokollater.	31
4.4 Offentlighedsloven.....	33
Kendelse af 2. juli 2020 – j.nr.: 20/04982 Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i en tilsynssag.	33
Kendelse af 18. december 2020 – j.nr.: 20/11569 Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i et udkast til mødereferat mellem Finanstilsynet og en bank.	34
4.5 Revisorloven.....	35
Kendelse af 15. april 2020 – j.nr.: 20/00585 Erhvervsstyrelsens afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i styrelsens undersøgelse af revisionen af årsregnskabet for et politisk parti.	35
4.6 Årsregnskabsloven	36
Kendelse af 15. maj 2020 – j.nr.: 19/07922 Erhvervsstyrelsens afgørelse om afgiftsmeddelelse til filialbestyrer.	36
4.7 Kapitalmarkedsloven	37
Kendelse af 17. november 2020 – j.nr.: 20/10464 Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i borgerhenvendelser og whistleblowerhenvendelser vedrørende en fond.	37
5. SAGSSTATISTIK.....	38
6. ERHVERVSANKENÆVNETS VIRKSOMHED.....	40
7. FORTEGNELSE OVER RELEVANTE LOVE	41

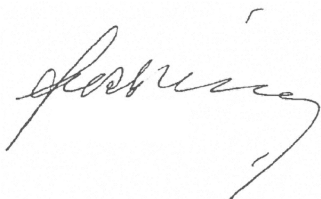
1. FORMANDSKABETS BERETNING

Ankenævnet har i 2020 modtaget 40 klager, hvilket er 2 klager mindre end året før. I alt har nævnet haft 63 sager til behandling, og i løbet af året er der afsluttet 36 sager. Heraf er 25 sager afsluttet ved realitetsbehandling, og 11 sager er afsluttet uden realitetsbehandling. Af de 25 sager afgjort ved realitetsbehandling blev afgørelsen stadfæstet i 16 sager, 4 sager førte til ankenævnets ophævelse af den påklagede afgørelse og hjemvisning til førsteinstansen, 1 sag blev ændret fuldt ud af nævnet, og 4 sager blev delvist ændret.

Af de 11 sager, som er afsluttet uden realitetsbehandling, blev 4 sager afvist på grund af manglende indbetaling af klagegebyr, 2 sager blev afvist, idet sagen faldt uden for ankenævnets kompetence, 3 sager blev tilbagekaldt af klager, og 2 sager faldt bort af andre grunde.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager, som har været realitetsbehandlet, har udgjort 8,5 måneder, der inkluderer den tid, som medgår til høring af en sags parter. Sagsbehandlingstiden for hver sag fremgår af de enkelte kendelser, der er optrykt i form af resuméer i kapitel 4. Sagsbehandlingstiden for alle afsluttede sager, realitetsbehandlede og ikke realitetsbehandlede, har i alt udgjort 7,1 måneder.

Formandskabet har på ny anledning til at takke de sagkyndige og nævnets sekretariat for deres bistand i det forløbne år.

Jan Uffe Rasmussen
formand

Steen Mejer
næstformand

2. ERHVERVSANKENÆVNETS SAMMENSÆTNING

Ankenævnet bestod ved udgangen af 2020 af en formand, en næstformand og 27 sagkyndige medlemmer. Formandskabets medlemmer skal opfylde betingelserne for at blive udnævnt til landsdommer. Nævnets sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til erhvervsforhold, herunder kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi, forsikringsmatematik og forbrugerforhold. Formandskabets og nævnets medlemmer beskikkes af erhvervsministeren.

I løbet af året 2020 har ankenævnet bestået af følgende:

Formandskab:

Landsdommer	Jan Uffe Rasmussen, formand
Landsdommer	Steen Mejer, næstformand

Medlemmer:

Med kendskab til erhvervsforhold:

Advokat	Lise Høgh
Advokat	Finn Møller
Advokat	Niels Walther-Rasmussen
Advokat	Lone Møller
Advokat	Allan Sørensen
Advokat	Jacob Hjortshøj
Advokat	Henning von Lillienkjold
Advokat	Rikke Schiøtt Petersen
Statsaut. revisor	Arne Nabe Poulsen
Statsaut. revisor	Gert Fisker Tomczyk
Statsaut. revisor	Jens Otto Damgaard
Statsaut. revisor	Søren Loyola Bro Søndergaard
Statsaut. revisor	Jørgen Blom

Med kendskab til finansielle forhold:

Professor (MSO)	Christian Riis Flor
-----------------	---------------------

Advokat Flemming S. Pristed

Med kendskab til erhvervsforhold og finansielle forhold:

Professor Peter Løchte Jørgensen

Professor Steen Thomsen

Advokat og professor Anders Ørgaard

Med kendskab til erhvervsfondsforhold:

Advokat Sys Røvsing

Advokat Johan Henrik Weihe

Advokat Thorbjørn Sofsrud

Advokat Klaus Søgaard

Advokat Birte Rasmussen

Med kendskab til kapitalmarkedsforhold:

Global Head of BRICS Malene Stadil

Afdelingsdirektør Steen Juul Petersen

Med kendskab til forsikringsmatematik:

Ansvarshavende aktuar Frank Cederbye

Aktuar Sverre Eske Lorenzen

Med kendskab til nationaløkonomi:

Lektor Allan Sørensen

Med kendskab til realkredit:

Direktør Klaus Kristiansen

Sekretariatet har bestået af:

Cand.merc.jur. Camilla Kjær Bonné Bjerre

Cand.jur. Niels Jacob Clausen

Cand.merc.jur. Daniel Munck Søb Jensen

Ankenævnets adresse:

Erhvervsankenævnet

Nævnenes Hus

Toldboden 2, 8800 Viborg

Tlf.: 72 40 56 00

E-mail: ean@navneneshus.dk

Hjemmeside: <https://naevneneshus.dk/>

Afgørelsesportal: <https://ean.naevneneshus.dk/>

3. SAGSBEHANDLINGEN I ERHVERVSANKENÆVNET

3.1 Ankenævnets organisation

Det er karakteristisk for Erhvervsankenævnet - formentlig i modsætning til de fleste andre tilsvarende organer - at nævnets kompetence omfatter et betydeligt antal love (se kapitel 7) og dermed et bredt sagsområde. De sager, der behandles af nævnet, er af meget forskelligt omfang og karakter, strækkende sig fra enkle sager af beskeden størrelse til meget komplicerede sager med betydelige økonomiske konsekvenser.

Bestemmelser om Erhvervsankenævnet findes i lov nr. 858 af 23. december 1987 som ændret ved lov nr. 315 af 14. maj 1997, lov nr. 1052 af 23. december 1998, lov nr. 427 af 6. juni 2002 og lov nr. 1231 af 18. december 2012, hvilket er sammenfattet i lovbekendtgørelse nr. 1374 af 10. december 2013, som ændret ved lov nr. 712 af 25. juni 2014 og lov nr. 665 af 8. juni 2017. Derudover findes bestemmelser om ankenævnet i bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017, som trådte i kraft den 27. oktober 2017. Den nye bekendtgørelse ophæver og træder herved i stedet for den dagældende bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994. Direkte links til loven, bemærkningerne til det oprindelige lovforslag samt den gældende bekendtgørelse findes i kapital 6.

Erhvervsankenævnet består af et formandskab og et antal sagkyndige medlemmer, der alle beskikkes af erhvervsministeren. De sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til erhvervsforhold, herunder kapitalmarkedsforhold og erhvervsfondsforhold samt nationaløkonomi, forsikringsmatematik og forbrugerforhold (bekendtgørelsens § 5).

Formandskabet består for tiden af formanden og en næstformand. Ved udgangen af 2020 var antallet af sagkyndige medlemmer 27. Formanden har den almindelige ledelse af ankenævnets arbejde (bekendtgørelsens § 3). De enkelte sager fordeles mellem formanden og næstformanden, der udøver formandens funktioner i de sager, der er tildelt ham (bekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3). Sagerne afgøres i et nævn, der ned sættes individuelt for hver enkelt sag. Dette nævn består af et medlem af formandskabet og to eller i særlige tilfælde fire sagkyndige (lovens § 3, bekendtgørelsens § 4, stk. 1). Formanden udpeger sagkyndige til det enkelte nævn og bestemmer, om der skal

medvirke to eller fire sagkyndige (bekendtgørelsens § 5, stk. 1). Udpegelsen sker efter en vurdering af hvilken sagkundskab, der er behov for netop i den foreliggende sag.

Forudsætter afgørelsen kendskab til fondsretlige forhold, skal de medvirkende sagkyndige udpeges blandt de sagkyndige, der har særlig kendskab til området (bekendtgørelsens § 5, stk. 2, 1. pkt.). Bekendtgørelsens § 5, stk. 2, er i den nye bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet blevet udvidet. Det betyder, at i tilfælde hvor afgørelsen vedrører en vedtægtsændring eller en frivillig opløsning ved likvidation i henhold til lov om erhvervsdrivende fonde, der forudsætter Civilstyrelsens samtykke, skal mindst en af de i bestemmelsens 1. pkt. nævnte sagkyndige have særligt kendskab til permutationsretlige forhold.

Forudsætter afgørelsen kendskab til kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi, forsikringsmatematik eller forbrugerforhold, skal mindst en af de medvirkende sagkyndige udpeges blandt de sagkyndige, der har særligt kendskab til vedkommende område (bekendtgørelsens § 5, stk. 3). Dette svarer til § 5, stk. 3, i den dagældende bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994.

Nedsættelse af det enkelte nævn sker normalt først, når den skriftlige forberedelse af sagen er afsluttet.

3.2 Ankenævnets kompetence

Efter lovens § 1, stk. 1, er Erhvervsankenævnet ”klageinstans for administrative afgørelser i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov” samt for ”afgørelser truffet af Rejsegarantifonden, i det omfang det er fastsat i lov om en rejsegarantifond”. Endvidere kan erhvervsministeren efter lovens § 7, stk. 2, bestemme, at Erhvervsankenævnet er ”klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom”. Ankenævnets kompetence følger således ikke af selve loven om ankenævnet, men af de love, der regulerer de enkelte sagsområder. Normalt findes bestemmelsen om klageadgang i selve den pågældende lov, men i nogle tilfælde findes bestemmelsen i en bekendtgørelse med hjemmel i den pågældende lov. Kapitel 7 indeholder en fortegnelse over love, som er omfattet af ankenævnets kompetence.

Nævnets kompetence er begrænset til klager over afgørelser, der er truffet af vedkommede myndighed, dvs. konkrete forvaltningsakter. Også et afslag på at behandle en sag, f.eks. ud fra betragtninger om manglende hjemmel, må betragtes som en afgørelse, der kan indbringes for nævnet. Kompetencen omfatter derimod ikke styrelsens sagsbehandling, herunder sagsbehandlingstiden og serviceniveauet, medmindre sagsbehandlingen indgår som et led i bedømmelsen af en afgørelse, der er indbragt for ankenævnet. Klager over forhold, som ikke er omfattet af nævnets kompetence, hører under ressortministeriet eller den færøske ressortmyndighed.

Det forekommer i et vist omfang, at styrelserne efter anmodning afgiver vejledende udtalelser om forståelsen af en lovbestemmelse eller lignende. Det vil bero på et konkret skøn efter forholdene i hver enkelt sag, om udtalelsen må sidestilles med en afgørelse, og således omfattet af nævnets kompetence.

Det ligger endvidere uden for ankenævnets kompetence at behandle klager over indholdet af en bekendtgørelse udstedt af ministeren eller af vedkommende styrelse med direkte lovhjemmel.

Nævnets kompetence omfatter såvel juridiske som skønsmæssige spørgsmål i de påklagede afgørelser. Dette er udtrykkeligt fremhævet i lovens motiver, hvor det (til § 2) siges, at nævnet skal foretage en juridisk og fagmæssig bedømmelse og skal behandle ”såvel de retlige som de hermed forbundne skønsmæssige forhold i de berørte styrelser afgørelser”.

3.3 Indgivelse af klager

Klage indgives skriftligt via e-mail til adressen ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnets sekretariat, Nævnenes Hus, Toldboden 2, 8800 Viborg. Klagen skal være skriftlig og affattet på dansk (bekendtgørelsens § 6 og 7, stk. 1).

Klagefristen er typisk 4 uger. Fristen er ikke fastsat i loven om ankenævnet, men følger af de enkelte bestemmelser, der fastlægger ankenævnets kompetence.

Der er ikke i loven eller bekendtgørelsen taget stilling til, hvem der kan påklage en afgørelse til ankenævnet. Dette spørgsmål må afgøres efter forvaltningsrettens almindelige regler om klageberettigelse eller på grundlag af bestemmelse herom i de enkelte love. Begrænsning af partsbegrebet følger f.eks. af lov om finansiel virksomhed.

En klage til ankenævnet har ikke opsættende virkning, men nævnet - eller formanden på nævnets vegne - kan bestemme, at klagen skal have opsættende virkning, hvor særlige grunde taler for det (lovens § 6, bekendtgørelsens § 9). Spørgsmålet om opsættende virkning har været rejst over for ankenævnet i flere klagesager. Nævnet har i alle tilfælde indhentet en udtalelse fra vedkommende styrelse og herefter taget stilling til, om der forelå sådanne særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at klagen blev tillagt opsættende virkning.

For behandling af en klage skal der betales et gebyr på 4.000 kr. Ved klager over forhold, der ikke har forbindelse med klagerens aktuelle eller fremtidige erhvervsudøvelse, er gebyret 2.000 kr. Der skal ikke betales gebyr ved klager over afslag på begæring om aktindsigt. Gebyret skal indbetales samtidigt med, at klagen indsendes. Sker dette ikke, fastsættes en frist for betaling. Betales gebyret ikke inden fristens udløb, afvises klagen (bekendtgørelsens § 7, stk. 2 og stk. 3). Bliver en klage afvist uden realitetsbehandling, tilbagebetales gebyret (bekendtgørelsens § 8, stk. 2). Endvidere kan nævnet eller formanden bestemme, at gebyret skal betales tilbage, hvis klageren får helt eller delvist medhold i sin klage, enten ved en kendelse afsagt af nævnet eller ved, at vedkommende myndighed i anledning af klagen ændrer sin afgørelse (bekendtgørelsens § 15, stk. 4).

Efter bekendtgørelsen er der tillagt formanden kompetence til på nævnets vegne at træffe afgørelse i forskellige formelle forhold ud over de forannævnte.

3.4 Sagens forberedelse

Sagens forberedelse indledes med, at nævnets sekretariat anmoder indklagede om en udtalelse om sagen, en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder og sagens akter (bekendtgørelsens § 11, stk. 1). Indklagedes svar bliver forelagt for klageren til udtalelse (bekendtgørelsens § 12, stk. 1). Formanden kan herefter bestemme,

at der skal udveksles yderligere skriftlige indlæg.

Loven og bekendtgørelsen (henholdsvis § 5 og § 10) åbner mulighed for, at en tredjemand eller en offentlig myndighed, der har en retlig interesse i udfaldet af en sag, kan få tilladelse til at indtræde i sagen til støtte for klager eller indklagede. Tilladelse til en tredjemands indtræden i sagen er givet i adskillige tilfælde. Formanden kan endvidere bestemme, at en tredjemand eller offentlig myndighed orienteres om en sag, hvorved den pågældende får mulighed for at anmode om tilladelse til at indtræde i sagen (bekendtgørelsens § 10, stk. 2).

Selv om ankenævnet selvsagt i vidt omfang må støtte sig til de oplysninger, der modtages fra parterne, påhviler det ankenævnet at påse, at sagen oplyses bedst muligt. Nævnet kan anmode såvel sagens parter som udenforstående om oplysninger til brug for sagens afgørelse (bekendtgørelse § 11, stk. 2 og 3).

Når formanden skønner, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og at der således ikke er behov for yderligere indlæg, bestemmer formanden, at den skriftlige forberedelse skal afsluttes. Forberedelsen kan dog genoptages efter formandens bestemmelse, hvis der skulle vise sig behov for det (bekendtgørelsens § 12, stk. 2).

3.5 Sagens afgørelse

Når den skriftlige forberedelse er afsluttet udarbejdes et udkast til kendelse, der fremsendes til de sagkyndige sammen med sagens akter. Afgørelsen træffes herefter ved skriftlig votering eller på et møde mellem medlemmerne af det pågældende nævn (bekendtgørelsens § 13).

Hvor særlige grunde taler for det, kan formanden bestemme, at sagen i stedet skal forhandles mundtligt. I så fald indkaldes klageren, den indklagede myndighed og eventuelle indtrådte til et møde med nævnets medlemmer. Der er mulighed for at lade sig repræsentere ved advokat, revisor eller anden sagkyndig ved mødet. Forhandlingerne er kun offentlige, hvis de mødende er enige om det, og nævnet tillader det (bekendtgørelsens § 14). Der er ikke givet nærmere regler om formen for den mundtlige forhandling, men i praksis gives der hver af parterne adgang til at fremkomme med indlæg

og svar på indlæg. Nævnet har bestræbt sig på, at forhandlingerne herefter forløber uformelt. Finder mundtlig forhandling sted, træffes selve afgørelsen normalt på et møde mellem nævnets medlemmer efter forhandlingen. Også i de sager, hvor der er truffet beslutning om mundtlig forhandling, sker der forinden en sædvanlig skriftlig forberedelse. Mundtlig forhandling har været anvendt i begrænset omfang.

Afgørelsen i sagen træffes af nævnets medlemmer ved simpelt stemmeflertal. Er afgørelsen ikke truffet i enighed, skal afgørelsen indeholde mindretallets opfattelse (bekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2).

Nævnets afgørelse vil foreligge i form af en kendelse, der fremsendes til parterne og eventuelt indtrådte. Kendelsen indeholder et referat af sagens faktiske omstændigheder, parternes synspunkter og en begrundelse for afgørelsen (bekendtgørelsens § 15, stk. 3).

Erhvervsankenævnet er som andre forvaltningsmyndigheder omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen. De almindelige regler i disse love om bl.a. inhabilitet, tavshedspligt og aktindsigt gælder således også for ankenævnet. Ankenævnet er endvidere omfattet af eventuelle særlige tavshedspligtregler, som følger af de enkelte love, f.eks. lov om finansiel virksomhed.

Ankenævnet er uafhængigt. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed (lovens § 1, stk. 2 og 3). Derimod kan afgørelserne indbringes for domstolene efter de almindelige regler om domstolenes prøvelse af forvaltningens afgørelser. Eventuelle lovbestemte frister for indbringelse af ankenævnets afgørelser fremgår af de love, der regulerer de enkelte sagsområder. Der er fx fastsat en frist på 8 uger for indbringelse af ankenævnets afgørelser efter lov om kapitalmarkeder, jf. lovens § 233, stk. 2.

4. ERHVERVSANKENÆVNETS PRAKSIS

I dette kapitel omtales samtlige kendelser afsagt af Erhvervsankenævnet i året 2020.

Kendelserne er ordnet efter de enkelte love. Ved sammenligning med tidligere årgange af årsberetningen skal man være opmærksom på, at underinddelingerne i dette kapitel kan variere fra år til år, da ikke alle love giver anledning til kendelser hvert år.

4.1. Selskabsloven

Kendelse af 17. februar 2020 – j.nr.: 19/06069

Finanstilsynet afviste at indkalde til generalforsamling i et forsikringsselskab.

Selskabslovens § 371, stk. 2 og § 93, stk. 2, samt § 68 i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vurderede, at det var uklart, hvilke forsikringstagere, der havde medlemsrettigheder og dermed kunne stemme til delegeret valg eller indkaldes til en generalforsamling i forsikringsselskabet, og derfor afviste Finanstilsynet at indkalde til ekstraordinær generalforsamling efter selskabslovens § 93, stk. 2, jf. § 68 i lov om finansiel virksomhed. Ankenævnets formand afviste at behandle klagen, idet den ikke var undergivet klageadgang til nævnet.

Læs hele formandsafgørelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/3.0_Kendelse_af_17_februar_2020_-_19-06069.pdf

Kendelse af 24. februar 2020 – j.nr.: 19/05039

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke for klagers adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber mv.

Selskabslovens § 15, stk. 2, anmeldelsesbekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Erhvervsankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse med henvisning til, at styrelsen havde hjemmel til at kræve, at der fremlægges dokumentation for lovligheden af en registrering foretaget i styrelsens selvbetjeningsløsning, og idet klager, i forbindelse med styrelsens anmodning herom, ikke havde fremsendt dokumentation herfor.

Læs hele kendelsen her: [https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/5.0_Kendelse af 24. februar 2020 - 19-05039.pdf](https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/5.0_Kendelse_af_24_februar_2020_-_19-05039.pdf)

Kendelse af 24. februar 2020 – j.nr.: 19/04011

Erhvervsstyrelsens afgørelse om ikke at slette en registrering af en legal ejer i et selskab.

Selskabslovens § 20.

Erhvervsstyrelsens traf afgørelse om at afvise at slette en registrering af klager som legal ejer i et selskab, idet styrelsen ikke ud fra oplysningerne i sagen kunne foretage den nødvendige bevisvurdering af, hvorvidt registreringen var korrekt. Klager blev således henvist til at få afgjort spørgsmålet om registrerings sletning hos domstolene i overensstemmelse med selskabslovens § 20.

Af sagen fremgik, at registreringen ifølge anmelder var foretaget på baggrund af en handelsnota, hvoraf det fremgik, at selskabets direktør og kapitalejer havde overdraget kapitalandele til klager. Erhvervsankenævnet tiltrådte styrelsens vurdering, idet der efter ankenævnets opfattelse ikke var tale om en åbenbar nullitet.

Læs hele kendelsen her: [https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/4.0_Kendelse af 24. februar 2020 - 19-04011.pdf](https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/4.0_Kendelse_af_24_februar_2020_-_19-04011.pdf)

Kendelse af 25. februar 2020 – j.nr.: 19/04608

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at oversende selskaber til tvangsopløsning samt om afvisning på genoptagelse.

Selskabslovens § 232, § 26 og § 28 samt anmeldelsesbekendtgørelsens § 16, stk. 3.

Erhvervsstyrelsen havde anmodet klager om at redegøre for stiftelsen af en række selskaber samt om at fremsende samtlige originale stiftelsesdokumenter, idet styrelsen ved en stikprøvekontrol havde konstateret, at der ikke ved anmeldelserne af stiftelserne var indberettet de efter selskabsloven nødvendige stiftelsesdokumenter. Klager reagerede ikke på Erhvervsstyrelsens anmodning, hvorfor styrelsen traf afgørelse om at oversende selskaberne til tvangsopløsning i skifteretten. Erhvervsstyrelsen meddelte endvidere, at selskaberne ikke kunne genoptages, idet de manglende dokumenter vedrørte selskabernes stiftelsesgrundlag.

Erhvervsankenævnet anførte i sin kendelse, at ankenævnet ikke har kompetence til at behandle det forhold, at styrelsen har oversendt selskaberne til tvangsopløsning. Ankenævnet tog derfor alene stilling til, hvorvidt betingelserne om genoptagelse var opfyldt, jf. selskabslovens § 232, stk. 3. Ankenævnet tiltrådte Erhvervsstyrelsens afgørelse for så vidt angik spørgsmålet om genoptagelse, idet der ved anmeldelserne af selskabernes stiftelse ikke var indberettet de ifølge selskabsloven korrekte stiftelsesdokumenter, hvorfor der var tale om en mangel i stiftelsesgrundlet, som ikke efterfølgende kunne berigtiges.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/6.0_Kendelse_af_25_februar_2020_-_19-04608.pdf

Kendelse af 26. marts 2020 – j.nr.: 19/05421

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke for klagers adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk for selskaber mv.

Selskabslovens § 15, stk.2, og anmeldelsesbekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Erhvervsstyrelsen havde modtaget en indsigelse over en registrering af ændring af direktør og ejer i et selskab, og styrelsen anmodede anmelderen om en redegørelse for baggrunden for registreringen samt om en kopi af samtlige originale dokumenter, der lå til grund for registreringen. Da anmelderen ikke inden for den af Erhvervsstyrelsen fastsatte frist var fremkommet med materiale til styrelsen, traf styrelsen afgørelse om at lukke for anmelderens adgang til at foretage registreringer. Ankenævnet fandt, at Erhvervsstyrelsen havde haft en berettiget formodning om, at anmelderen havde misbrugt sin adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning, da styrelsen ifølge anmeldelsesbekendtgørelsen kan kræve, at der fremlægges dokumentation for lovligheden af en registrering foretaget i styrelsens selvbetjeningsløsning, og idet anmelderen i den forbindelse ikke fremsendte dokumentation herfor. Ankenævnet stadfæstede på den baggrund Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/7.0_Kendelse_af_26_marts_2020_-_19-05421_-_NYESTE.pdf

Kendelse af 27. marts 2020 – j.nr.: 19/03011

Erhvervsstyrelsens påbud om inddrivelse af lån ydet af et selskab til tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet.

Selskabslovens §§ 206-209 samt § 215, stk. 1.

Erhvervsstyrelsens havde truffet afgørelse om at fastholde sin tidligere afgørelse om at påbyde et anpartsselskab at inddrive et lån ydet af selskabet til tredjemands erhvervelse af anparter i selskabet.

Selskabet havde ydet et lån til tredjemand til erhvervelse af 50 % af anparterne i selskabet. Det fremgik af gælds brevet, som lå til grund for dispositionen, at renten var fastsat til 6 % p.a. Efterfølgende blev renten nedsat til 1,5 % p.a., hvilket efter Erhvervsstyrelsens opfattelse medførte, at lånet var ophørt og ikke længere opfyldte kravene til lovlig selvfinansiering. Ankenævnet udtalte blandt andet, at rentenedsættelsen var foretaget i forlængelse af den oprindelige låneaftale, hvorfor der ikke var grundlag for at anse lånet som ophørt. Ankenævnet tiltrådte dog, at Erhvervsstyrelsen havde påbudt selskabet at inddrive lånet, idet rentenedsættelsen ikke var gennemført i overensstemmelse med de i gælds brevet aftalte betingelser. Ankenævnet stadfæstede herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse med den af ankenævnet anførte begrundelse.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/8.0_Kendelse_af_27._marts_2020_-_19-03011.pdf

Kendelse af 31. marts 2020 – j.nr.: 19/06088

Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af stiftelse af selskab.

Selskabslovens § 8 c, § 15 og § 25.

Erhvervsstyrelsen gav afslag på at registrere stiftelsen af et selskab, jf. § 15, stk. 1, idet stiftelsesdokumentet ikke var underskrevet af selskabets stifter. Ankenævnet udtalte, at det er et generelt kriterium for stiftelsesdokumentets gyldighed, at dette er underskrevet af stifteren, og idet stifter ikke havde anvendt en teknik, som sikrede entydig identifikation af denne, tiltrådte ankenævnet, at Erhvervsstyrelsen havde nægtet at registre stiftelsen.

Læs hele kendelsen her: [https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/9.0_Kendelse af 31. marts 2020 - 19-06088.pdf](https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/9.0_Kendelse_af_31._marts_2020_-_19-06088.pdf)

Kendelse af 29. maj 2020 – j.nr.: 18/09561

Erhvervsstyrelsen afviste at udlette en registrering af en ledelsesændring i et selskab og afviste endvidere at spærre for fremtidige registreringer på selskabet.

Selskabslovens § 16, stk. 3 og § 20.

Erhvervsstyrelsen havde fra en kapitalejer modtaget en henvendelse om, at en ledelsesændring uretmæssigt var blevet foretaget i et selskab, idet der ikke var sket lovlig indkaldelse til den generalforsamling, hvorpå beslutningen om ledelsesændringen blev truffet, og da kapitalejeren ikke var repræsenteret på generalforsamlingen. Erhvervsstyrelsen afviste at udlette registreringen og henviste til domstolene, idet styrelsen ikke kunne foretage den nødvendige bevisvurdering af om ledelsesændringen var lovligt foretaget. Samtidig fandt Erhvervsstyrelsen ikke tilstrækkeligt grundlag for at spærre for fremtidige registreringer på selskabet eller grundlag for at registrere ledelsens fratreden.

Det fremgik af sagen, at anmelderen og klageren var enige om, at der ikke i overensstemmelse med reglerne i selskabsloven eller selskabets vedtægter blev indkaldt til generalforsamlingen, men at de var uenige om, hvorvidt samtlige kapitalejere havde samtykket til, at generalforsamlingen blev afholdt under fravigelse af lovens eller vedtægternes form- og fristkrav. Ankenævnet udtalte, at der ikke var anført sådanne tungtvejende grunde, som kunne danne grundlag for at ophæve den stedfundne registrering administrativt, og at spørgsmålet om ophævelse af den omhandlede registrering henhørte under domstolene, jf. selskabslovens § 20. Ankenævnet fandt imidlertid, at der var en sådan tvivl om lovligheden af den foretagne registrering, at der skulle spærres for fremtidige registreringer, indtil der var skabt klarhed om forholdet, jf. selskabslovens § 16, stk. 3.

Læs hele kendelsen her: [https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/12._Kendelse af 29. maj 2020 - 18-09561.pdf](https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/12._Kendelse_af_29._maj_2020_-_18-09561.pdf)

Kendelse af 10. juli 2020 – j.nr.: 19/03527

Erhvervsstyrelsens påbud om inddrivelse af lån ydet af selskabet til tredjemands erhvervelse af anparten i selskabet samt påbud om revision af selskabets to kommende årsregnskaber.

Selskabslovens §§ 206 og 215, stk. 1.

Erhvervsstyrelsen påbød et selskab at søge et lån, ydet af selskabet til tredjemands erhvervelse af anparter i selskabet, tilbagebetalt, idet styrelsen vurderede, at lånet ikke var ydet på sædvanlige markedsmæssige vilkår i overensstemmelse med selskabslovens § 209. Af sagen fremgik, at selskabets forhenværende eneanpartshaver og direktør, E, havde overdraget samtlige anparter til dennes søn, og at selskabet i den forbindelse havde ydet økonomisk bistand til E i form af et lån på 5.000.000 kr. således, at et generationsskifte kunne gennemføres. Lånet blev ydet med en afdragsperiode på 10 år, en rente svarende til den gennemsnitlige lange obligationsrente for realkreditobligationer, som på långivningstidspunktet udgjorde 3 % p.a. Der blev ikke stillet sikkerhed for lånet.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse og udtalte, at en rente svarerende til den gennemsnitlige lange obligationsrente for realkreditobligationer ikke kunne anses for et sædvanligt markedsmæssigt vilkår, når der ikke samtidig stilles sikkerhed for et lån på størrelse med det i sagen omhandlede.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/16_Kendelse_af_10._juli_2020_-_19-03527.pdf

Kendelse af 20. oktober 2020 – j.nr.: 20/03483

Erhvervsstyrelsen afviste at udslette en ledelsesregistrering administrativt.

Selskabslovens § 20.

Erhvervsstyrelsen havde modtaget en indsigelse over, at B ved en registrering i Det Centrale Virksomhedsregister var blevet fratrukket som direktør i et selskab, og B gjorde blandt andet gældende, at registreringen var sket på grund af en tvist mellem ham og de to øvrige kapitalejere af selskabet. Ankenævnet udtalte, at det af selskabets vedtægter fremgik, at generalforsamlingen vælger selskabets direktion, hvorfor afsættelse af et medlem af direktionen ligeledes skal besluttes af generalforsamlingen. Endvidere udtalte ankenævnet, at anmelderen af registreringen ikke havde fremsendt dokumentation for, at registreringen beroede på en beslutning truffet på en lovlig indkaldt generalforsamling, og at B's advokat i sagen havde

oplyst, at der ikke havde været indkaldt til eller afholdt generalforsamling, hvilket ankenævnet herefter lagde til grund. Ankenævnet fandt herefter, at registreringen udgjorde en nullitet, jf. selskabslovens § 20, idet registreringen var sket i strid med selskabets vedtægter, og ankenævnet ændrede derfor Erhvervsstyrelsens afgørelse således, at styrelsen administrativt skulle udslette registreringen administrativt.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19_Kendelse_af_20_oktober_2020_-_sag_20-03483.pdf

Kendelse af 26. oktober 2020 – j.nr.: 18/09688

Erhvervsstyrelsen afviste at udslette en række registreringer foretaget i forskellige selskaber, ligesom styrelsen afviste at spærre for fremtidige registreringer på selskaberne.

Selskabslovens § 16, stk. 3 og § 20.

Erhvervsstyrelsen begrundede afvisningen med, at styrelsen som registreringsmyndighed ikke kunne foretage den nødvendige bevisvurdering af parternes påstande i forhold til, om de pågældende registreringer var lovligt foretaget, og at betingelsen for administrativ udslettelse ikke var tilstede. Samtidig fandt Erhvervsstyrelsen ikke grundlag for at spærre for fremtidige registreringer eller grundlag for at registrere ledelsens fratreden.

Denne sag har sammenhæng med ankenævnet sag, j.nr.: 18/09561, hvori ankenævnet afsagde kendelse den 29. maj 2020.

Ankenævnet henviste i sin udtalelse til nævnets kendelse i ovennævnte sag, hvor en registrering om en ledelsesændring blev nægtet udslettet. I sagen traf ankenævnet imidlertid afgørelse om, at Erhvervsstyrelsen skulle spærre for fremtidige registreringer på selskabet, idet der var en sådan tvivl om lovligheden af den foretagne ledelsesændring. I nærværende sag udtalte ankenævnet, at der var uenighed om, hvorvidt direktøren i det i sag, j.nr.: 18/09561 nævnte selskab var tiltrådt på lovlig vis og som følger deraf, hvem der kunne repræsentere selskabets kapitalinteresser i selskaberne i nærværende sag. På den baggrund, og idet der ikke i øvrigt var anført sådanne tungtvejende grunde, som kunne danne grundlag for at opheve de i sagen nævnte registreringer administrativt, stadfæstede ankenævnet Erhvervssty-

relsens afgørelse for så vidt angik klagers påstand om udslettelse af registreringerne for selskaberne. Ankenævnet fandt imidlertid, at der grundet de uafklarede forhold om ledelsen i det i sag, j.nr.: 18/09561 nævnte selskab, var en sådan tvivl om lovligheden af de foretagne registreringer i nærværende sag, at Erhvervsstyrelsen skulle spærre for fremtidige registreringer på selskaberne, jf. selskabslovens § 16, stk. 3.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/20_Kendelse_af_26_oktober_2020_-_18-09688.pdf

Kendelse af 4. november 2020 – j.nr.: 19/08291

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke for et selskabs adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk.

Den dagældende anmeldelsesbekendtgørelses § 5, stk. 3 og § 16, stk. 2, nr. 4 samt den dagældende selskabslovs § 40, stk. 2.

Erhvervsstyrelsen henvendte sig til et selskab, da styrelsen var blevet opmærksom på, at flere registreringer, som selskabet havde indberettet i styrelsens selvbetjeningsløsning, fremstod som mangelfulde. Erhvervsstyrelsen anmodede selskabet om at redegøre for en række registreringer samt om at indsende dokumentation for selskabskapitalens tilstedeværelse. Erhvervsstyrelsen lukkede herefter for selskabets adgang til at foretage registreringer i styrelsens selvbetjeningsløsning, hvorefter selskabet klagede til ankenævnet.

Ankenævnet udtalte, at det under sagen var ubestridt, at klager ved stiftelsen af de i sagen omhandlede selskaber havde afgivet forkerte erklæringer om, at selskabskapitalen var indbetalt på konti tilhørende de respektive selskaber. Selskabet anførte, at klager burde have erklæret, at selskabskapitalen forelå som kontantbeholdning i overensstemmelse med anmeldelsesbekendtgørelsens § 16, stk. 2, nr. 4, idet kapitalen enten var indbetalt til en konto hos klager eller hos en samarbejdende advokat. Henset hertil, og efter de i øvrigt foreliggende oplysninger i sagen, fandt ankenævnet, at styrelsen i hvert fald på tidspunktet for lukningen havde været berettiget til at lukke klagers adgang til at foretage straksregistreringer i selvbetjeningsløsningen. Ankenævnet bemærkede, at den omstændighed, at kapitalgrundlaget – i alt væsentligt – efterfølgende måtte have vist sig at have været til stede på tidspunkterne for selskabernes stiftelse, ikke kunne føre til et andet resultat. Erhvervsstyrelsens afgørelse blev derfor stadfæstet.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-08291a.pdf>

Kendelse af 21. december 2020 – j.nr.: 19/06678

Erhvervsstyrelsens afgørelse om registrering af en af likvidator anmeldt revisorændring i et forsikringsselskab.

Selskabslovens § 144, stk. 1 og § 219, stk. 1, samt § 199, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Erhvervsstyrelsen havde fra forsikringsselskabets likvidator modtaget en anmeldelse om en ændring af selskabets revisor, idet den hidtidige revisor havde valgt at fratræde sit hverv. Finanstilsynet havde suspenderet forsikringsselskabets vedtægter, og selskabets likvidator havde indbragt en række søgsmål for domstolene med henblik på at få afklaret visse forsikringstageres medlemsrettigheder. Finanstilsynet havde på den baggrund oplyst til Erhvervsstyrelsen, at det efter tilsynets opfattelse ikke var muligt hverken for likvidator eller Finanstilsynet at indkalde til ekstraordinær generalforsamling, hvor der kunne vælges en ny revisor, da der på tidspunktet for den påklagede afgørelse ikke var endelig klarhed over, hvilke forsikringstagere, der havde medlemsrettigheder og dermed kunne stemme til delegeretvalg eller indkaldes til generalforsamling. Ankenævnet tiltrådte, at det i den givne situation ikke var muligt hverken for likvidator eller Finanstilsynet at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling med henblik på nyvalg af revisor til opfyldelse af den lovfæstede pligt hertil, og at det henset til disse særlige omstændigheder måtte påhvile forsikringsselskabets ledelse – i dette tilfælde likvidator - at træffe de nødvendige foranstaltninger således, at lovgivningen overholdes. Ankenævnet stadfæstede på den baggrund Erhvervsstyrelsens afgørelse om at tillade registreringen.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-06678a.pdf>

4.2 Hvidvaskloven

Kendelse af 28. januar 2020 – j.nr.: 19/07390

Finanstilsynets afgørelser om afslag på aktindsigt i materiale relateret til Finanstilsynets undersøgelse af transaktioner i en bankafdeling.

Hvidvasklovens § 56, stk. 1, og offentlighedslovens § 28 og § 29.

Finanstilsynet traf afgørelse efter offentlighedsloven og afviste at meddele aktindsigt med den begrundelse, at dokumenterne, der blev søgt aktindsigt i, var omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i hvidvasklovens § 56, stk. 1. Finanstilsynet udtalte i afgørelserne, at udgangspunktet er, at alle oplysninger, som Finanstilsynets får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, og som ikke er beregnet til at komme til offentlighedens kendskab, er fortrolige. Ankenævnet udtalte, at det må bero på en konkret vurdering af de enkelte oplysninger i et dokument, om disse er fortrolige efter hvidvasklovens § 56, stk. 1, og at det ikke har støtte i bestemmelsens ordlyd eller lovens forarbejder, at alle oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, som udgangspunkt er fortrolige, hvorfor Finanstilsynet ikke har haft grundlag for generel at afvise aktindsigt i dokumenter, som vedrører Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, eller generelt at afvise meddelelse af faktiske oplysninger og faglige vurderinger efter offentlighedslovens § 28 og § 29. Ankenævnet ophævede Finanstilsynets afgørelser og hjemviste sagen til fornyet vurdering i tilsynet, da det ikke fremgik af afgørelserne, at afslaget var begrundet i en konkret vurdering.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/1.0_Kendelse_af_28._januar_2020_-_19-07390.pdf

Kendelse af 14. februar 2020 – j.nr.: 19/08174

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i en tilsynssag.

Hvidvasklovens § 56, stk. 1, og offentlighedslovens § 28 og § 29.

Med henvisning til hvidvasklovens § 56, stk. 1, afviste Finanstilsynet at meddele aktindsigt i dokumenter relateret til et Finanstilsynet udført tilsynsbesøg hos en bank. Finanstilsynet begrundede afslaget i, at det var udgangspunktet, at oplysninger, som tilsynet fik kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, og som ikke var beregnet til at

komme offentligheden til kendskab, var fortrolige, og at dokumenterne således var omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt i hvidvaskloven.

Ankenævnet fandt, at det må bero på en konkret vurdering af de enkelte oplysninger i et dokument, om disse er fortrolige oplysninger efter hvidvasklovens § 56, stk. 1, og at det ikke har støtte i bestemmelsens ordlyd eller lovens forarbejder, at alle oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, som udgangspunkt er fortrolige, hvorfor Finanstilsynet ikke har haft grundlag for generelt at afvise aktindsigt i dokumenter, som vedrørte Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Slutteligt udtalte ankenævnet, at det ikke af Finanstilsynets afgørelse fremgik, at tilsynets afslag på aktindsigt var begrundet i en konkret vurdering af de enkelte oplysninger i dokumenterne, og at Finanstilsynet på dette grundlag havde anset alle oplysninger i dokumenterne for fortrolige. Ankenævnet ophævede herefter Finanstilsynets afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-08174a.pdf>

Kendelse af 8. juni 2020 – j.nr.: 20/03340

Finanstilsynets afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i materiale relateret til Finanstilsynets undersøgelse af transaktioner i en bankafdeling.

Hvidvasklovens § 56, stk. 1, og offentlighedslovens § 35

Finanstilsynet havde meddelt delvist afslag på en anmodning om aktindsigt i oplysninger relateret til undersøgelsen af transaktioner i en bankafdeling. Forud for denne afgørelse havde ankenævnet den 28. januar 2020 i sag, j.nr.: 19/07390 truffet afgørelse om at ophæve og hjemvise Finanstilsynets oprindelige afgørelse herom til fornyet behandling i Finanstilsynet. Ved den fornyede behandling imødekom Finanstilsynet aktindsigtsanmodningen delvist således, at der blev meddelt aktindsigt i oplysninger, som var offentligt kendte, og tilsynet gav afslag for så vidt angik oplysninger, som Finanstilsynet havde fået kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, og som efter tilsynets opfattelse var fortrolige og omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt efter hvidvasklovens § 56, stk. 1.

I sagen udtalte ankenævnet, at tavshedspligten efter hvidvasklovens § 56, stk. 1, omfatter fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, og at det efter bestemmelsens ordlyd ikke i sig selv er tilstrækkeligt, at tilsynet har fået kendskab til en oplysning gennem sin tilsynsvirksomhed. Ankenævnet udtalte endvidere, at det er herudover en betingelse, at der er tale om en fortrolig oplysning. Da Finanstilsynet ved sin afgørelse havde lagt til grund, at enhver oplysning, som tilsynet gennem sin tilsynsvirksomhed får kendskab til, er fortrolig, fandt ankenævnet, at Finanstilsynet derved ikke havde foretaget en relevant vurdering af, om de enkelte oplysninger i dokumenterne var fortrolige, og ankenævnet ophævede derfor afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling i Finanstilsynet.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/15_Kendelse_af_8_juni_2020_-_20-03340_NYESTE.pdf

Kendelse af 15. oktober 2020 – j.nr.: 20/08003

Finanstilsynets afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i oplysninger relateret til undersøgelse af transaktioner i en bankafdeling.

Hvidvasklovens § 56, stk. 1, offentlighedslovens §§ 14, 19, stk. 1, og 35.

Finanstilsynet havde modtaget en anmodning om aktindsigt i korrespondance og compliance-rapporter relateret til Finanstilsynets undersøgelse af transaktioner til og fra nogle bestemte kunder i en bank. Forud for denne afgørelse havde ankenævnet den 8. juni 2020 i sag, j.nr.: 20/03340 truffet afgørelse om at ophæve og hjemvise Finanstilsynets oprindelige afgørelse herom til fornyet behandling i tilsynet. Ved Finanstilsynets fornyede behandling meddelte tilsynet på ny afslag på aktindsigt ud over de oplysninger, som tilsynet ved den seneste afgørelse havde meddelt aktindsigt i. Finanstilsynet begrundede afslaget i, at en række af oplysningerne skulle undtages i henhold til hvidvasklovens § 56, stk. 1, idet der var tale om fortrolige oplysninger om virksomhedens forretningsmæssige forhold, og at de oplysninger, som ikke kunne undtages i henhold til denne bestemmelse, skulle undtages efter offentlighedslovens § 19, stk. 1, om sager inden for strafferetsplejen, da Finanstilsynet havde politianmeldt den pågældende bank på grund af overtrædelse af hvidvaskloven. Ankenævnet udtalte, at Finanstilsynet til ankenævnet havde redegjort nærmere for, hvilke af sagens dokumenter, der efter Finanstilsynets vurdering, var omfattet af undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 19, stk. 1, og at Finanstilsynet i den forbindelse havde anført, at fem

sager vedrørende Finanstilsynets undersøgelse af hvidvask i banken var omfattet af undtagelsesbestemmelsen, idet sagerne var overgivet til politiet til efterforskning.

Ankenævnet fandt, at dokumenterne fremsendt til politiet var omfattet af undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 19, stk. 1, og nævnet lagde til grund, at disse dokumenter ikke var anvendt af Finanstilsynet i forbindelse med en fortsat tilsynssag. For så vidt angik de øvrige dokumenter fandt ankenævnet, at der i størstedelen af dokumenterne var tale om fortrolige oplysninger om virksomhedens forretningsmæssige forhold og personlige forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter var fortrolige, og dermed kunne undtages efter hvidvasklovens § 56, stk. 1, jf. § 35 i offentlighedsloven. Ankenævnet fandt imidlertid, at en del af dokumenterne hovedsageligt vedrørte intern korrespondance i Finanstilsynet, og at disse dokumenter ikke indeholdte fortrolige oplysninger, som kunne undtages, hvorfor nævnet meddelte aktindsigt heri. Ankenævnet bemærkede dog, at nævnet ikke havde taget stilling til, hvorvidt dele af korrespondancen kunne undtages i medfør af bestemmelsen om interne dokumenter i offentlighedslovens § 23, stk. 1. Ankenævnet ændrede således Finanstilsynets afgørelse delvist.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/18._Kendelse_af_15._oktober_2020_-_20-08003.pdf

4.3 Lov om finansiel virksomhed

Kendelse af 3. juni 2020 – j.nr.: 19/03551

Finanstilsynets afgørelse om, at en påtænkt kollektiv beslutning om ændring af pensionsprodukt i en pensionskasse var være i strid med god skik for forsikringsdistributører.

Lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 1, og dagældende bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører § 4.

En pensionskasse ønskede at træffe beslutning om, at alle medlemmer med et betinget garanteret gennemsnitsrenteprodukt ved kollektivt omvalg fik overført både eksisterende opsparing og fremtidige indbetalinger til et ugaranteret markedsrenteprodukt. Pensionskassen anmodede derfor Finanstilsynet om at vurdere, hvorvidt det lå inden for rammerne af de gældende regler om god skik, såfremt pensionskassen undlod at tilbyde medlemmerne et individuelt omvalg og i stedet lod pensionskassens bestyrelse og generalforsamling beslutte, at alle medlemmer kollektivt skulle overgå til et markedsrenteprodukt. Finanstilsynet traf afgørelse om, at pensionskassen ville handle i strid med § 4 i bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører, hvis pensionskassen besluttede, at medlemmer med et betinget garanteret gennemsnitsrenteprodukt uden individuelt omvalg skulle overgå til et markedsrentebaseret livscyklusprodukt.

Ankenævnet udtalte, at der ved en overenskomstbaseret, kollektiv pensionsordning som udgangspunkt er en ganske vid adgang til at foretage sagligt begrundede ændringer for så vidt angår ikke aktualiserede dækninger m.v. Endvidere udtalte nævnet, at når ændringen medfører indskrænkning i medlemmernes etablerede rettigheder, herunder væsentlige ændringer for allerede indbetalte pensionsmidler, kan denne gennemføres uden individuelt omvalg, når der er hjemmel hertil i pensionsregulativet. Ankenævnet tiltrådte, at ændringen under disse omstændigheder herudover kan gennemføres uden individuelt omvalg, når ændringen er nødvendig, og det ikke er muligt at gennemføre ændringen med individuelt omvalg, eller ingen grupper af medlemmer stilles ringere ved ændringen.

Ankenævnet bemærkede, at det ikke var oplyst, at der var hjemmel i pensionsregula-

tivet til at foretage ændringer for etablerede rettigheder. Nævnet tiltrådte Finanstilsynets vurdering, hvorefter ændringen ikke var nødvendig, idet ulemperne ved det nuværende produkt kunne håndteres i det nuværende produkt, og at omkostninger på omkring 200 kr. årligt pr. medlem ikke var til hinder for gennemførelse af individuelt omvalg. Ankenævnet fandt, at det ikke entydigt kunne konkluderes, at ingen grupper af medlemmerne ville blive stillet ringere ved ændringen. Ankenævnet havde herved lagt vægt på, at vurderingen indebar en afvejning af et for nogle aldersgrupper begrænset højere ydelsesniveau set samlet over en årrække over for en mindre stabilitet i udbetalingsniveauet over årene. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/14_Kendelse_af_3_juni_2020_-_19-03551.pdf

Kendelse af 3. juni 2020 – j.nr.: 19/03831

Finanstilsynets afgørelse om, at en påtænkt kollektiv beslutning om ændring af pensionsprodukt i en pensionskasse var være i strid med god skik for forsikringsdistributører.

Lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 1, og dagældende bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører § 4.

En pensionskasse ønskede at træffe beslutning om, at alle medlemmer med et betinget garanteret gennemsnitsrenteprodukt ved kollektivt omvalg fik overført både eksisterende opsparring og fremtidige indbetalinger til et ugaranteret markedsrenteprodukt. Pensionskassen anmodede derfor Finanstilsynet om at vurdere, hvorvidt det lå inden for rammerne af de gældende regler om god skik, såfremt pensionskassen undlod at tilbyde medlemmerne et individuelt omvalg og i stedet lod pensionskassens bestyrelse og generalforsamling beslutte, at alle medlemmer kollektivt skulle overgå til et markedsrenteprodukt. Finanstilsynet traf afgørelse om, at pensionskassen ville handle i strid med § 4 i bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører, hvis pensionskassen besluttede, at medlemmer med et betinget garanteret gennemsnitsrenteprodukt uden individuelt omvalg skulle overgå til et markedsrentebaseret livscyklusprodukt.

Ankenævnet udtalte, at der ved en overenskomstbaseret, kollektiv pensionsordning som udgangspunkt er en ganske vid adgang til at foretage sagligt begrundede ændringer for så vidt angår ikke aktualiserede dækninger m.v. Endvidere udtalte nævnet, at når ændringen medfører indskrænkning i medlemmernes etablerede rettigheder, herunder væsentlige ændringer for allerede indbetalte pensionsmidler, kan denne gennemføres uden individuelt omvalg, når der er hjemmel hertil i pensionsregulativet. Ankenævnet tiltrådte, at ændringen under disse omstændigheder herudover kan gennemføres uden individuelt omvalg, når ændringen er nødvendig, og det ikke er muligt at gennemføre ændringen med individuelt omvalg, eller ingen grupper af medlemmer stilles ringere ved ændringen.

Ankenævnet bemærkede, at det ikke var oplyst, at der var hjemmel i pensionsregulativet til at foretage ændringer for etablerede rettigheder. Nævnet tiltrådte Finanstilsynets vurdering, hvorefter ændringen ikke var nødvendig, idet ulemperne ved det nuværende produkt kunne håndteres i det nuværende produkt, og at omkostninger på omkring 200 kr. årligt pr. medlem ikke var til hinder for gennemførelse af individuelt omvalg. Ankenævnet fandt, at det ikke entydigt kunne konkluderes, at ingen grupper af medlemmerne ville blive stillet ringere ved ændringen. Ankenævnet havde herved lagt vægt på, at vurderingen indebar en afvejning af et for nogle aldersgrupper begrænset højere ydelsesniveau set samlet over en årrække over for en mindre stabilitet i udbetalingsniveauet over årene. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/13._Kendelse_af_3._juni_2020_-_19-03831.pdf

Kendelse af 16. september 2020 – j.nr.: 20/07592

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i korrespondance mellem Finanstilsynet og det britiske Financial Conduct Authority.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, samt offentlighedslovens §§ 14 og 35.

Finanstilsynet begrundede afslaget med, at oplysningerne, der var anmodet om aktindsigt i, vedrørte Finanstilsynets tilsynsvirksomhed på det finansielle område, herunder

dialog med finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande, og at oplysningerne derfor var omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt efter § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og dermed undtaget fra aktindsigt, jf. § 35 i offentlighedsloven. Finanstilsynet oplyste efterfølgende, at der var meddelt aktindsigt i oplysninger, som allerede var offentligt kendt for klager. For så vidt angik de øvrige oplysninger fastholdte Finanstilsynet afslaget på aktindsigt.

Ankenævnet udtalte, at disse dokumenter blandt andet bestod af oplysninger om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed og vedrørte en konkret undersøgelse af en virksomhed under tilsyn, og at oplysningerne omhandlede virksomhedens forhold og vurderinger af ledelsesmedlemmers handlemåder. Endvidere udtalte ankenævnet, at dokumenterne ligeledes bestod af en aktliste over sagernes dokumenter, og af aktlisten kunne blandt andet udledes oplysninger om dokumenternes indhold, herunder også dokumenternes datering. Ankenævnet bemærkede herefter, at tavshedspligten efter § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, omfatter fortrolige oplysninger, som tilsynet får kendskab til gennem sin tilsyns- og afviklingsvirksomhed, og at det efter bestemmelsens ordlyd således ikke i sig selv er tilstrækkeligt, at tilsynet har fået kendskab til en oplysning gennem sin tilsyns- og afviklingsvirksomhed, og at det herudover ligeledes er en betingelse, at det er en fortrolig oplysning. Ankenævnet vurderede, at de oplysninger, som Finanstilsynet havde undtaget, indeholdte fortrolige oplysninger om virksomhedens forretningsmæssige forhold og personlige forhold samt oplysninger, der direkte relaterede sig til virksomhedens forhold, og som Finanstilsynet havde modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed, hvorfor dokumenterne var omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt. Ankenævnet fandt dog, at der skulle meddeles aktindsigt i den del af aktlisten, som ikke indeholdte fortrolige oplysninger.

Læs hele kendelsen her: [https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/17. Afgørelse af 16. september 2020 - 20-07592.pdf](https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/17._Afgørelse_af_16._september_2020_-_20-07592.pdf)

Kendelse af 18. december 2020 – j.nr.: 20/11669
Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i en banks revisionsprotokollater.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, og offentlighedslovens § 35.

Der var anmodet om aktindsigt hos Finanstilsynet i en banks revisionsprotokollater vedrørende bankens gældsinddrivelse. Finanstilsynet meddelte afslag og begrundede dette med, at revisionsprotokollaterne vedrørte Finanstilsynets tilsynsvirksomhed på det finansielle område, og at de forhold, som fremgik og blev behandlet i protokollaterne relaterede sig til bankens forretningsmæssige og styringsmæssige forhold, hvorfor dokumenterne i deres helhed var undtaget fra aktindsigt, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 35 i offentlighedsloven. Ankenævnet tiltrådte Finanstilsynets vurdering af, at revisionsprotokollaterne indeholdte fortrolige oplysninger om bankens forretningsmæssige og styringsmæssige forhold, og at Finanstilsynet havde modtaget oplysningerne i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed, hvorfor dokumenterne var omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/20-11669a.pdf>

4.4 Offentlighedsloven

Kendelse af 2. juli 2020 – j.nr.: 20/04982

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i en tilsynssag.

Offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1.

Finanstilsynet havde meddelt delvist afslag på en anmodning om aktindsigt i en sag om Finanstilsynet vedrørende et tilsynsbesøg i en bank. Forud for denne afgørelse havde ankenævnet den 14. februar 2020 truffet afgørelse om at ophæve og hjemvise Finanstilsynets oprindelige afgørelse om herom til fornyet behandling i tilsynet. Finanstilsynet henviste ved nærværende afgørelse klager til den på tilsynets hjemmeside offentliggjorte redegørelse om inspektion af banken og afviste herefter at imødekomme aktindsigtsanmodningen med henvisning til, at Finanstilsynets samlede tidsforbrug i forbindelse med behandlingen af anmodningen forventes væsentligt at overstige 25 timer, jf. offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet havde lagt vægt på, at sagen, som der var anmodet om aktindsigt i, omfattede ca. 580 dokumenter, hvoraf flere dokumenter var af betydeligt omfang.

Ankenævnet fandt ikke grundlag for at tilsidesætte Finanstilsynets vurdering af, at det samlede tidsforbrug, der ville være forbundet med behandlingen af anmodningen om aktindsigt, måtte forventes væsentlig at overstige 25 timer. Ankenævnet lagde vægt på, det af Finanstilsynet oplyste tidsforbrug ved at gennemgå dokumenterne med henblik på at undersøge, hvilke oplysninger, som var omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt eller andre undtagelsesbestemmelser i offentlighedsloven, samt at der var tale om et stort antal dokumenter, og at flere af dokumenterne var af betydeligt omfang. Endvidere tiltrådte ankenævnet, at et tidsforbrug i denne størrelsesorden på baggrund af det, der fremgik af forarbejderne til offentlighedsloven, og under hensyn til det, der var anført til støtte for anmodningen, måtte anses for at være uforholdsmæssigt stort set i forhold til klagers interesse i at få indsigt i de konkrete oplysninger. Ankenævnet havde ved vurderingen navnlig lagt vægt på, at Finanstilsynet havde vejledt klager om, hvor offentliggjorte oplysninger om Finanstilsynets tilsynsbesøg hos banken kunne findes. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/20-04982a.pdf>

Kendelse af 18. december 2020 – j.nr.: 20/11569

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i et udkast til mødereferat mellem Finanstilsynet og en bank.

Offentlighedslovens § 23, stk. 1.

Der var anmodet om aktindsigt i et udkast til referat af et møde mellem Finanstilsynet og en bank. Finanstilsynet havde meddelt aktindsigt i det endelige mødereferat, og der blev efterfølgende klaget over, at tilsynet ikke havde givet aktindsigt i udkastet til mødereferatet. Finanstilsynet havde meddelt afslag herpå med henvisning til offentlighedslovens § 23, stk. 1, idet der var tale om interne dokumenter.

Efter det af Finanstilsynet oplyste, lagde ankenævnet til grund, at de tidligere udkast til mødereferatet ikke var afgivet til banken, og at Finanstilsynet udelukkende havde afgivet mødereferatet i sin endelig form til banken. Ankenævnet udtalte herefter, at de tidligere udkast til mødereferatet indeholdte overvejelser af mere foreløbig karakter, herunder interne bemærkninger og interne drøftelser mellem medarbejdere i Finanstilsynet vedrørende mødereferatets indhold, og ankenævnet tiltrådte på den baggrund, at der var tale om interne dokumenter, som var undtaget fra aktindsigt. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/20-11569a.pdf>

4.5 Revisorloven

Kendelse af 15. april 2020 – j.nr.: 20/00585

Erhvervsstyrelsens afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i styrelsens undersøgelse af revisionen af årsregnskabet for et politisk parti.

Revisorlovens § 48, § 354, stk. 1, samt offentlighedslovens § 14 og § 35.

En journalist havde anmodet om aktindsigt i en sag om Erhvervsstyrelsens undersøgelse af revisionen af årsregnskabet for et politisk parti, herunder en af revisor udarbejdet redegørelse. Erhvervsstyrelsen gav delvist aktindsigt og fandt, at der ikke kunne gives yderligere aktindsigt i revisors redegørelse, idet de undtagne oplysninger efter styrelsens opfattelse gav indsigt i revisors tilrettelæggelse af revisionen, hvorfor oplysningerne var omfattet af styrelsens skærpede tavshedspligt i revisorloven. Ankenævnet lagde til grund, at revisors redegørelse var modtaget i Erhvervsstyrelsen som led i styrelsens tilsynsvirksomhed, og at oplysningerne i dokumentet havde karakter af fortrolige oplysninger, jf. § revisorlovens § 48, stk. 1. Ankenævnet tiltrådte herefter, at Erhvervsstyrelsen ikke havde meddelt aktindsigt i videre omfang end sket.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/10._Kendelse_af_15._april_2020_-_20-00585.pdf

4.6 Årsregnskabsloven

Kendelse af 15. maj 2020 – j.nr.: 19/07922

Erhvervsstyrelsens afgørelse om afgiftsmeddelelse til filialbestyrer.

Årsregnskabslovens § 143, stk. 1 og § 151, stk. 3.

En udenlandsk banks filial havde ikke inden for den i årsregnskabsloven fastsatte frist indleveret årsrapport, og derfor sendte Erhvervsstyrelsen en skrivelse til filialbestyreren med påkrav om, at årsrapporten skulle være modtaget inden en bestemt frist. Årsrapporten blev indleveret efter fristen, og Erhvervsstyrelsen pålagde derfor filialbestyreren en afgift på 500 kr., jf. årsregnskabsloven. Filialbestyreren har oplyst, at filialens udenlandske hovedselskab havde en senere frist for indberetning af årsrapport til de udenlandske myndigheder end filialens frist for indberetning af årsrapport til de danske myndigheder, hvilket udgjorde en udfordring for filialen. På den baggrund mente filialbestyreren, at afgiften skulle annulleres og refunderes. Ankenævnet fandt ikke, at dette forhold kunne anses for upåregneligt, hvorfor der ikke forelå sådanne ganske særlige omstændigheder, der kunne fritage filialbestyreren for den pålagde afgift. Ankenævnet fandt derfor ikke grundlag for at tilsidesætte den pålagde afgift, og Erhvervsstyrelsens afgørelse blev stadfæstet.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/11._Kendelse_af_15._maj_2020_-_19-07922_-_NYESTE.pdf

4.7 Kapitalmarkedsloven

Kendelse af 17. november 2020 – j.nr.: 20/10464

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i borgerhenvendelser og whistleblower-henvendelser vedrørende en fond.

Kapitalmarkedslovens § 224, stk. 1, og offentlighedslovens § 35.

Der var anmodet om aktindsigt i alle borgerhenvendelser og whistleblower-henvendelser, som Finanstilsynet havde modtaget siden 1. januar 2015 vedrørende en fond og dennes medlemmer og bestyrelse. Finanstilsynet meddelte afslag på aktindsigt med henvisning til, at de ønskede oplysninger var af fortrolig karakter, idet henvendelserne var modtaget i forbindelse med Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, hvorfor de var omfattet af den særlige tavshedspligt, som Finanstilsynet var underlagt, jf. 224, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, og dermed undtaget fra aktindsigt, jf. § 35 i offentlighedsloven.

Ankenævnet udtalte, at det må bero på en konkret vurdering af de enkelte oplysninger i et dokument, om disse er fortrolige oplysninger efter lov om kapitalmarkeder § 224, stk. 1, og at det ikke har støtte i bestemmelsens ordlyd eller lovens forarbejder, at alle oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, som udgangspunkt er fortrolige, hvorfor Finanstilsynet ikke har haft grundlag for generelt at afvise aktindsigt i oplysninger vedrørende Finanstilsynets tilsynsvirksomhed efter offentlighedslovens § 35. Endvidere udtalte ankenævnet, at det ikke af Finanstilsynets afgørelse fremgik, at tilsynets afslag på aktindsigt var begrundet i en konkret vurdering af de enkelte oplysninger i dokumenterne, og at Finanstilsynet på dette grundlag havde anset alle oplysninger i dokumenterne for fortrolige. Ankenævnet ophævede herefter Finanstilsynets afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/20-10464a.pdf>

5. SAGSSTATISTIK

Erhvervsankenævnet har i året 2020 modtaget 40 klager. Hertil kommer 23 sager fra tidligere år, som endnu ikke var afsluttede ved årets begyndelse. 36 sager er blevet afsluttet i løbet af året, hvoraf 25 sager er realitetsbehandlet, og 11 sager er afsluttet uden realitetsbehandling. De 11 sager, som ikke er realitetsbehandlet, er afsluttet på følgende måde: 4 sager er afvist på grund af manglende indbetaling af klagegebyr, 2 sager er afvist, idet sagen faldt uden for ankenævnets kompetence, 3 sager blev tilbagekaldt af klager, og 2 sager faldt bort af andre grunde.

Af de i alt 25 sager, der blev realitetsbehandlet i 2020, var der i 16 tilfælde tale om en stadfæstelse af den påklagede afgørelse, i 4 sager ophævede ankenævnet førsteinstansens afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling, i 1 tilfælde ændrede ankenævnet førsteinstansens afgørelse fuldt ud, og i 4 tilfælde ændrede ankenævnet førsteinstansens afgørelse delvist. 27 sager var fortsat under behandling ved årets udgang.

Oplysningerne for 2020 kan specificeres således:

Sagsstatistik 2020:

Uafsluttede sager pr. 1. januar 2020	23
Indkommet i året	40
<u>Til behandling i alt</u>	<u>63</u>
Heraf afsluttet:	
Afvist på grund af manglende gebyr	4
Afvist på grund af manglende kompetence	2
Tilbagekaldt af klager	3
Bortfald af andre grunde	2
<u>Sager afsluttet uden realitetsbehandling</u>	<u>11</u>
<u>Sager afsluttet ved realitetsbehandling</u>	<u>25</u>
<u>Sager afsluttet i alt</u>	<u>36</u>

Uafsluttede sager pr. 31. december 2020

27

6. ERHVERVSANKENÆVNETS VIRKSOMHED

Rammerne for Erhvervsankenævnets virksomhed er fastsat i lovbekendtgørelse nr. 1374 af 10. december 2013 om Erhvervsankenævnet med senere ændringer.

Lovbekendtgørelsen samt de senere ændringer til forskriften kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2013/1374>

Lovforslag med bemærkninger til den oprindelige lov om Erhvervsankenævnet fra 1987 kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/ft/198712K00085>

Bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet fastsætter nærmere regler for ankenævnets virksomhed, herunder regler om sagens forberedelse og afgørelse.

Bekendtgørelsen kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2017/1135>

7. FORTEGNELSE OVER RELEVANTE LOVE

Nedenfor findes en fortegnelse over relevante love, som giver Erhvervsankenævnet kompetence til at behandle visse sager.

Lov om finansiel virksomhed

(lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/1447>

Lov om investeringsforeninger m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 1718 af 27. november 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/1718>

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 1047 af 14. oktober 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/1047>

Lov om kapitalmarkeder

(lovbekendtgørelse nr. 1767 af 27. november 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/1767>

Lov om indskyder- og investorgarantiordning

(lovbekendtgørelse nr. 356 af 2. april 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/356>

Lov om ejendomskreditselskaber

(lovbekendtgørelse nr. 1045 af 14. oktober 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/1045>

Lov om forsikringsformidling

(lovbekendtgørelse nr. 378 af 2. april 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/378>

Lov om firmapensionskasser

(lovbekendtgørelse nr. 355 af 2. april 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/355>

Lov om betalinger

(lovbekendtgørelse nr. 1719 af 27. november 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/1719>

Lov om betalingskonti

(lovbekendtgørelse nr. 1805 af 12. december 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1805>

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

(lovbekendtgørelse nr. 379 af 2. april 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/379>

Lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond

(lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/1109>

Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

(lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/1110>

Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 1188 af 19. september 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1188>

Lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende ydelser

(lovbekendtgørelse nr. 950 af 14. august 2015)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2015/950>

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

(lovbekendtgørelse nr. 1782 af 27. november 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/1782>

Lov om fremgangsmåden ved anmeldelse m.v. af visse oplysninger hos Erhvervsstyrelsen

(lovbekendtgørelse nr. 1204 af 14. oktober 2013)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2013/1204>

Lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven)

(lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/763>

Lov om erhvervsdrivende fonde

(lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/984>

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder

(lovbekendtgørelse nr. 659 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/659>

Lov om det europæiske selskab (SE-loven)

(lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/735>

Lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper

(lovbekendtgørelse nr. 667 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/667>

Lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven)

(lovbekendtgørelse nr. 658 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/658>

Lov om administration af forordning om oprettelse af en europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS)

(lovbekendtgørelse nr. 346 af 14. april 2016)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2016/346>

Årsregnskabsloven

(lovbekendtgørelse nr. 838 af 8. august 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/838>

Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven)

(lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1287>

Lov om formidling af fast ejendom m.v.

(lov nr. 526 af 28. maj 2014)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/526>

Lov om en rejsegarantifond

(lovbekendtgørelse nr. 1023 af 3. juli 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1023>

Lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler

(lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/2>

Lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs og kloakinstallationsområdet

(lovbekendtgørelse nr. 30 af 11. januar 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/30>

(Pr. ultimo 2020)